

erstattede den mindre Varme. Ogsaa Vægen taler om dette Tøi underneben, der erstattede den mindre Varme; men de Herrer have hørt, at Fem af de Ni erindre, at Sjergensen om Vinteren har siddet med Væredsklæder, og Ingen af dem har med et Ord ladet sig forlyde om, at han havde Klædesklæder nedeunder. Hvad laa nu nærmere for en Forhørsdommer, end netop at søge oplyst, om det er Vægterne, som have fortiet, at Arrestanterne havde Klædesklæder under Væredstøjet? Vagtmesteren forklarer, at det har været Tilfældet, medens Vægterne ikke have omtalt det med et Ord, og de afgivne Forklaringer ere altsaa her i Modsigelse med hinanden; dersom man skulde have en virkelig Forestilling om, hvad der er passeret, maatte det dog være oplyst, om det forholdt sig paa den ene eller den anden Maade. Arrestvagtmeesterens Forklaring viser os imidlertid, som det vil sees af det Følgende, hvor man skal søge Sandheden. Han siger nemlig, at det har vistnok — dette „vistnok“ kommer bestandig igjen — kun været i saa Dage, at Væredsklæder ere brugte ved Vintertid. I hans første Functionstid brugtes der baade Klædes- og Væredsklæder, i Nøglen de første om Vinteren, de sidste om Sommeren, men det skete dog, „saavidt han mindes“, at Arrestanterne ogsaa ved Vintertid iførtes Væredsklæder, dog kun naar Temperaturen var mild, og Grunden var da „vistnok“ den, at der var et saa ringe Forsaad af Klædesklæder, at de til sine Tider ikke kunde forslaae. Inventarielisten for 1858, det Aar, da Sjergensen sad arresteret, viser ogsaa, at der dengang kun havde 68 Par Buxer og 44 Tøier af Klæde, medens Middeltallet af Arrestanterne langt oversteg disse Tal, og, naar der i 1858 ikke nær var uldent Tøi nok til Middeltallet af Arrestanterne, hvorfor man var nødt til at bruge Væredstøi, maa jeg spørge, hvorledes man da kan tænke sig, at der har været uldne Klæder til at give dem nedeunder Væredstøjet. — Dette giver mig Nøglen til at indsee, hvorvidt Vægternes eller Arrestvagtmeesterens Forklaring er den rigtige. Politilægen siger ogsaa, at det vel kan være hændet, at Arrestanterne for længere Tid tilbage ogsaa i Vintertid have siddet i Væredstøi, indtil

dette for nogle Aar siden blev aldeles affkaffet, men burde Forhørsdommeren dog ikke have skaffet Oplysning om, hvorfor det da blev affkaffet? Jeg erindrer meget godt, at der for nogle Aar siden — jeg kan dog ikke sige, hvilket Aar det var — skete Underfølgelse i en meget stor Sag angaaende Klager over Arrestbehandling, men den, som havde offentliggjort disse Klager, blev dømt, fordi han havde skrevet Noget, han ikke kunde bevise. Jeg er nu tilbøielig til at troe, at denne Forandring i Arrestanternes Beklædning, hvorefter der nu kun bruges Klædesklæder, men hvortil Dommeren ikke har faaet oplyst Grunden, er sket, fordi man har mærket, at den offentlige Mening udenfor var bleven saa stærk, at man har tænkt: Det gaaer ikke an længere at gjøre det og det; der maa gjøres nogen Forandring deri. Det er kun en Formodning, jeg her fremsætter, og Publikum har aldrig faaet at vide, om det virkelig forholder sig saa; men der maa dog være en Grund til, at man saa complet har forandret saa meget i Arrestbehandlingen, uden at dog Dommeren har skaffet Oplysning om, hvilken denne Grund er.

Naar vi nu gaae over til de vaade Skjorter, som ogsaa have været offentlig omtalte fra andre Sider, skal jeg bemærke, at det af alle de Afhørte er blevet erklæret, at der ikke har været brugt vaade Skjorter i Arresterne. Herom er der altsaa ikke oplyst Noget, men hvad der er oplyst, er følgende: En af Vægterne siger, at om en enkelt Skjorte kan have været klam, kan han ikke hængte; men det har da kun været undtagelsesviis. En anden siger, at Skjorterne maastee en enkelt Gang kunne have været klamme, men det har „vistnok“ hørt til Sjeldenhederne. Atter en Anden siger: At Rinnet var vaadt eller frosent, maa han hængte; men derimod hændtes det paa Grund af den usfuldkomne Tørringsmaade, at det undertiden var noget klamt, og en lignende Forklaring giver en anden Vægter. Arrestvagtmeesteren siger om dette Punkt, at naar Arrestanternes ringe Mængde gjorde, at der var Overflødighed af Rinnet, blev dette, efterat være rullet, optaget i Opbevaringskamrene, og derfra senere uddeelt, men naar der var en stor Mængde Arrestanter, blev Rinnet udleveret